

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Diurnalulu acest'a ese in tot'a Marti-
ser'a; dar' prenumeratiunile se primescu
in tote dilele. Pretulu pentru Austro-Ungari'a : pre unu anu e 6 fl., pre I semestru
3 fl., — pentru Romania si Tierile latine
si streine : pre unu anu 8 fl. (20 franci —
lei noi), pre I semestru 4 fl. (10 fr. — l. n.)
Unu numeru singlaricu costa 12 cr. v. a.

Tote siodiunile si assemnatiunile
suntu a se tramite la Redactiune
diurnalulu in Gherla Szamosujvar.
Er' diurnalele de schimb
precum si tote scrierile de a carora
aparentia ar' fi a se face mentiune
in acestu diurnalulu suntu a se tra-
mite la Proprietariulu diurnalulu
M. B. Stanescu in Arad.

Inseritiunile se primescu cu 7 cr.
de linia si 30 cr. tace timbrala.
La repetiri mai dese a unoru si
acelorasi inseritiuni se accorda re-
duceri insemnate in pretulu de
inserare.

Collectantiile de inseritiuni se
impartasescu in % cuvenitu.

Abonamentele suntu a se face prin assem-
natiuni postale : La REDACTIUNEA DIUR-
NALULUI in Gherla Szamosujvar. Cei de
gente barbara si din tiara straina se voru
adresa : in Siberia la Tiarulu, in China la
Ching-chiling-ho, in Persia la Siaculu, in
Asia si in celelalte parti ale lumii la pre-
fectulu Banija. Pretulu de abonamentu
se primescu in totu soiulu de bani — nu-
mai in bani ideali nu.

Patianile si Nasdravanile

BARONULUI MINCIUNESCU.

(Continuare.)

Nu voiu a abusa de pacienti'a cetitoriloru miei,
intretienendu-i asupra moravuriloru, artiloru si a altoru
particularitati a stralucitei capitale a Rusiei; inea si mai
puçinu le voiu descrie intrigele si curiozele aventuri ce se
petrecu in clas'a mai inalta a societatiei, unde damele im-
partesiescu pre straini intr'o ospitalitate straordinaria.

Mai bene voiu se le atragu atentiunea asupra lucru-
rilor mai mari si mai nobile, cum e de exemplu asupra
cailoru si caniloru, façia de cari me-am portatu cu deose-
bita stima si consideratiune, — apoi asupra vulpiloru, lu-
piloru si ursiloru de cari Rusia, are din imbelsingare,
mai multu decâtu ori-care alta tiara din lume. Le voiu de-
scrie in urma acele partide de distractiuni, acele eserei-
tiuri cavaleresci si acele isbandi minunate cari lantuescu
atatu de multu pre unu gentleman.

Fiendu-cà trecu catu-va tempu pana-ce potii intrá
in functiune, am avutu doue luni de dile deplena voia si
libertate de a-mi spesá banii si a-mi petrece tempulu in
modulu celu mai elegantu. Unele nopti le petrecii jocându,
er' altele ciocnindu la pahare. — Asprimea climatei si mo-
ravurile poporului rusescu au datu glajei o insemnata
sociale forte inalta, precum ace'a nu o are neçi in Germa-
nia; si am datu de omeni cari potu se tréca de nesece eroi
perfecti in acestu soi de exercitii, — dar' toti acesti'a nu
eráu decâtu nesece fientie debile pre langa unu betranu ge-
neralu cu mustetia cenusia, care prandia la o mesa cu noi.
Acestu erou, — intr'o batalia contra Turciloru, — si
pierduse partea de-asupra a gamalici (— capului) si

se affa — escusandu-se pentru acest'a inaintea ori-carui
strainu cu care dá façia antai'a-data. Densulu ave da-
tin'a de a dá pre gatu, cându manceá, mai multe glaji
de vutea (rachiu), er' cându gatá de manceatu mai in-
ghitiá câte o glaja de rum — repetendu-o si acest'a
mai adese-ori dupa impregiurari; — cu tote acestea neçi
odata nu poteai observa la densulu neçi celu mai micu
semnu de betia. Acest'a de securu vi se impare incre-
dibila; si mie mi s'a imparatu totu asié pana intr'unu
tardiu candu affai misteriuu acestei impregiurari. —
Generalulu ave datin'a de-asi redica din candu in candu
pelari'a; si eu observase-mi mai adese-ori acest'a lucrare
a densului, fora inse de a-mi poté esplica caus'a pentru
care o face acest'a. — Se poté — cugetám eu, cá i-i
e pré caldu la capu si cá are lipsa si de aeru.

Intr'unu tardiu pricepuu totulu! — Generalulu a-
deca de-odata cu pelari'a redica si o placa de argentu
care i-i inlocuia cea, si in acestu tempu gazurile de
beuturi spirituose, pre cari le inghitise, esalau. — Misteriuu
era descoperitu. — Am impartesitu-o acest'a la doi amici
ai miei, indetorindu-me de-a li-o dovedi. — Me-am dusu
si me-am asiediatu cu pip'a la spatele generalulu si in
momentulu cându acest'a si redica pelari'a, eu cu o bu-
catia de papiru aprinsu la pip'a mea dedoi focu abu-
rilor cari esalau din capulu lui, — petrecundu in mo-
dulu acest'a societatea cu unu fenomenu pre-atatu de
nou precatu si de minunatu. Schimba-se-mi in para de
focu colón'a care se redica de-asupra capulu generalu-
lui si aburii cari remaneu impiedecati in perulu betranulu
formau unu noru albastru forte minunatu si stralucitu.
Prob'a mea nu potii remane ascunsa inaintea generalulu;
dar' elu nu se supera pentru acest'a lucrare a nostra ci ne
dede inea voia cá se facemu mai adese-ori acest'a incer-
care, care i-i dá unu aeru atatu de respectabilu.

(Va urmá.)

INSPECTORULU.

*Schitã biografica. *)*

Fruindã verde calaperu
Eu sum Leib Izig Lieber,
Omu de frunte, iscusitu
Cã si neamu-mi israilitu;
Invetiã'tãmu multa carte
Cã se am in lume parte
De unu nume bunu, sonoru
De scolastecu inspectoru.

Lume multa am amblatu
Si amblandu am invetiãtu
Cum se sciu traf in ea,
Cum se-mi capetu partea mea
Si se vedi, unu resultatu,
Care nici ca l'am visatu,
Capet'atãmu—diu me joru—
Postulu bunu de inspectoru.

Neamulu meu, si-alu meu
[parinte
Posiedé o mare minte,
Ci traié in unu tempu reu,
Candu erã vai de ovreu;
Deci nópte, di, la caldare
Petrecé dilele s'ale
Si fierbé mereu vinarsu
Pentru dieii din Parnasu.

Vinarsulu celu de caldare
Le dá frumóse parole
Si traiau dile senine,
Ci nu-i bagã-n sema nime;
Dar' banii le dau curagiu
Cã se faca unu voiagiu
Prin lumea lunga si lata
Se-si ieé a ei respãta.

Ei, omenii cu curagiu
Se punu, iéu unu ecupagiu,
Cã se faca esperenãtia —
Adunandu mereu la sdrentia,
Lumea se o ispitésca
Cultura se-i respandésca.

Dar' o poruncã barbara
Vení atunci preste tiéra
Care o suferí greu
Intregu neamulu meu ovreu.

Porunc'a-i mare satana
Face din jidovu catana,
Intocmai cá dia paganu:
Din unguru, némtiu si romanu;
Apoi colo-n catunie
Jidovulu nu o se fie
In thales si cu perciuni,
Ci sprintenu, cá cei nebuni.

Catani'a-i deavolu mare
Vai de ce-luce-icade nghiare,
Ca in *schabes siurluesce*.
Si in *pürm igzitieresce*,
Vai de *chalef* nu-i poveste
Si *trefulu* totu *cuscher* este!

Catuni'a-i mare dracu
Pune la *tãrtanu* in capu

Caciula veneta, mica
Si de barba mi-lu redica;
Pe umeru pusic'a i-o pune,
Si mi-lu bate de minune.
Oh, vhai, vhai, nime nu scie
Cum e colo 'n catunie!
Vediendu némulu meu des-

[ceptu,
Se bate cu pumnii-n peptu
Si striga: vhai mir, vhai mir
Am de a face *igziti*!
Dar' tatalu-meu mai desceptu
Candu baté seculu seu pieptu
Strigã si elu oh vhai mir
Am copii de *igziti*!
Peste ani sieptespediece
Izigulu meu implinesce
Trépt'a cea de catunia,
Oh vhai mir, amaru mie!

Deci cu mam'a sfatuesce
Si unu petioru mi-lu sucesce,
Cã se remanu siontorogu
Déca nu erãm ologu
Si se scapu de catunie
Si de-amara miselia
Ce a sositu preste tiéra
Se ne faca dile amara.

De catane mantuitu,
Pusum'am si-am ispravitu
Scóle multe, scóle mari
Totu printre colegi magiari.

Dupace esii din scóla —
Se am remanu straita gola —
Strigatãm in gur'a mare
Ca si eu sum omulu care
Recunoscu, ca in vecia
Unguru domnu o se fia †)
Pe mene m'am declarat
De unguru impintenatu.

Dupa asta declarare
Pasii la domnie mare.
Ici in tier'a unгурésca —
Domnedieu s'o alduésca!
Dupace'a — preste dealu
Trecutãm ici in Ardealu
Si-mi-e bine, diu me joru
C'am venitu cá inspectoru,
Cã inspectoru scolasticu
De si nu pricepu nimicu.
Proba de a mea cultura,
Ve dau o caricatura,
Ce o facti eu mare dragu
In minunatulu Roteagu.
Acolo, scola magiara
Facura domnii din tiéra,
Tienuta cu bani domnesci,
Scosi din sudori romãnesci;
La scol'a dela Reteagu,
Mi-aretãiu eu alu meu capu,
Punendu de igazgatãu,
Nu unu barbatu natarãu,
Ci dama — pe gândulu meu.

Reteganulu.

Vulpea pacalita de Cocosiu.

O vulpe intãlni odata unu cocosiu.
Ei se puserã la vorba.
— Cãte farse scfi tu? întrebã vulpea.
— A! dise cocosiu, scfu trei farse.
— Numai!
— Dar' tu?
— Eu scfu 73, respunse vulpea.

— Ên' se vedemu ce poti face? dise cocosiu.
— Incérea-te si tu ce ale tale, replicã viclén'a.
Atunci cocosiuã inchide unu ochiu si incepe a cântã
din tóte poterile. Dar' din nenorocire elu inchide ochiulu care
venia din partea vulpei asié, cá acést'a 'lu si apucã de gútu
si fuge cu elu in gura.

Proprietariulu cocosiuului care vediusé acést'a începú a
strigã la vulpe:

— „Lasa cocosiuulu cá-i alu meu!”

Dar' vulpei i-i venia a suride.

Atunci cocosiuulu dise vulpei:

„Respunde stapãnului cá acumu sînt alu teu.”

Vulpea, care din amoru propriu amestecatu cu viclesiugu,
nu-i displacé a ride de ómeni, urmã sfatulu cocosiuului si des-
chisé gur'a se respunda. Cocosiuulu ínse nu acceptã decãtu
atãt'a, si sburã pe-o casa. Vulpea pacãlita 'lu privia cu furia
Dar' cocosiuulu inchisé unu ochiu si cântã cum potú mai tare

* * *

Socotel'a jidanului.

Unu pruncu de jidanu dá esamenu din aritmetica.

Profesorulu: Moisa cátu facu cincii floreni cu cincii
floreni?

Invetiãcelulu: Cincispediece floreni?

Profesorulu: Te insieli, — facu numai diece floreni?

Invetiãcelulu: Asié e, dle profesor, dara cu do-
bãnd'a loru facu cincispediece, — pentrucã tat'a mi-a dísu ca
la diece floreni se iau totu-deun'a baremi cincii floreni dobãnda.

Tand'a

Mand'a.

T. Me fertate, ni, ni, ni,
Éta vine Herr-Sön-ni!

M. Ha, ha, ha, si hi, hi, hi
Ce sciu eu de Herr-Sön-ni?

T. Herr-Sön-ni e unu domnu mare
Ceãmbla in controlare
Dupa domni si domnisióri
Si' dupa pistriti fetióri,
Carii pe la comitatu
Nu au tempu de imbetatu,
Ci se ducu la satulu — Rece
De uritu a-si mai petrece.

M. He fartate, ce vorbesci.
Baga séma catu clipesci
Te poti tredi sub cuptoriu:
Me, domnulu judecatori
Nu primesce vorbe slabe,
Nu, elu scie dice: a, be—
Elu e pusu solgãbirãu
Se-si porte oficiulu seu...
Dar' nu dupa vorb'a ta...
Se se-mbete prin Recea.

T. Me, dũte fii bunu si-i spune,
Cã-i sta bine de minune
Cãndu elu, cu 2 ingileri
Injura pe Cimponeri;
D'apoi ce frumosu renume
Le-a remasu — cá din minune,
Dloru dela orasiu
Dloru din Fagarasiu
Ici la noi in satulu nostu,
Fost'ar'fi a naibi fostu!

M. Mè eu vediu ca glum'a t'a,
Adi prinde a se 'ngrosiã,
Spunemi deci, totu ce vei sci,
Despre domnulu Herr-Sön-ni!

T. Bucuros, elu dupa vitia,
Seau-cum dicemu — poroditia,
E boeriu, boeriu olteanu,
Crescutu cu foi de hireanu.

M. No ba vediu ca nu glumesc!

T. Herr-Sön-ni începẽdu a cresce
Sa pusu, pusu pre invetiãte
Capu-i e burduf de carte,
Si in fine prin portare,
A ajunsu domnie mare,
Ajuns'a hei, hei, usioru
Põn la postulu de pretoru.

M. Dî, me frate, dî in graba,
Nu me fá se stãu de giaba.

T. Eri de séra Herr pretoru
Facũndusi nasulu toporu,
Vine mortu mai biétu la noi
Petrecutu de consoci doi;

M. Dã fii mai scurtu mè crestine!

T. Nu e multu põna la fine:
Toti 3 domnii beti butucu,
Intrã la Neu-habancu.
Si unu cimponer affãndu,
Lu saluta injurãndu.
Cel'a pentru aperare,
Se trediesce c'un bratiu tare,
Celu restorna rotogolu
Põna cade sub cuptoru,
Acést'a s'a intemplatu,
Ici la celu mai rece satu.
Cã se fia pomenire
De-a dloru omanire.

M. Acum diu me ducu de aci!

T. Mergi ca vine Herr-Sön-ni

Reîntorcerea la ai sei a dimissionatului ministru de straine lucrari ANDRISIU.

Vai urîtu me-am pîcîlîtu
Cî io pre NEMTI am slujîtu! . . .
Acum ei me isgonescu
Si-UNGURII nu me primescu!

Dar' sî eu sciu ce m'oiu face:
Cu iubire m'oiu întorces
Catra TEUTII-UNGURISATI
Si EVREII BOTESATI.

Cesti'a sciu cî m'oru primî
Si bene m'oru omeni;
Cî-cî sî eu i-am omenîtu
Pîna cîndu am stapînîtu!

Scire tragi-comica. În momentul acest'a primimu urmatoriuu Telegramu datu la
Pest'a în 3 nov. nou, 10 ore a. m.

MINISTRULU PRESIEDINTE TISZA A DIMISSIONATU

din chilia pre servitoriuu sen.

Tisztelt magyar-rumunyi! és hű polgártársak!

Sze fi ku engedelem dáke jo a voszt őszinte fratye ujból fácsé alkalmatlanság si ku egész őszinteséggel luá szusz bátorságu gye szlobozim afare lá voj unú nyilatkozat ku barátságos felszólítás, ágyeke kum sze spunye szuszkemare, ke ákum szoszit alá boldog pilanat gyelá vreme, si voj sze kunoaszese kum a voszt jubit frátye Pista, — kind jeszte csak lehetséges si are bun zilye tot gye uná ducse mintye si giugyi gyakran pre voj, si nu ujtá a vosztá érdek, káre jesztye közös ku a luj magyar nemzet — si vre la voj sze zsutá szusz ká si voj sze regyiká gyelá pomunt si sze zsongye lá máre boldogság káre élvezlúí eselá láltz polgári, si kustulí si voj szegény fejetek alá ki mondhatlan boldogság ku káre áldujit lá noj a magyarok Istene, gye kind fekut telepedés a régi ős atyáink acsi pe földi kanaán gyelá magyarország. Zó sze kregye lá minye, — becsületemre mondom, ke jó nu mai patye titkolúí alá máre szeretet, káre jo táplálúí mindig szemben gye rumuny faj, cse inke áre lakás la acsászta boldog tzáre gycn gratzia lui dicső magyar nemzet, si ku máre ohajtás si foró kívánság styeptá sze vegye si lá voi kum sze fi boldog si fericsit megelégedett. Azért tehát undulit jó si inditativa éreztem magam sze mái fácsé unú utolsó kísérlet si probatétel si szolitalúí szusz la totzi magyar rumuny — (ke akum nu mai exisztál oláh, esi totz kitz jesztye luj szent István koronája alatt, vagy zsidó, vagy német, vagy toth, vagy szláv, vagy cigány, vagy oláh, nu jesztye zsidó, német, toth, szláv, cigány, oláh esi totz jesztye magyar-zsidó, magyarnémet, magyartoth, magyarszláv si magyar-rumuny) ká sze lyegá barátság si testverieség ku noj, kare jesztye sztepunyi, la ájesztá tzára si magyar birodalom gyelá Sz. István kráj. — Épen azért pusz szusz lá-minye kezét fogni ku tisztelt gura szatului, káre jesztye szószolló lá voj si ku egyetértés ku jel fyradozni gye fácsé ku voj unú állandó békesség si bé ku voj unu mágnum áldomás — si kum voj sze kregye kum jó nu vré sze eselúí la voj ku amitás kum fácsé alá nyámtzn — (haj be hamis a német!) gyelá tul a lajtán, ungye si ákuma fácsé fogadás ke la-szám lá fie kare-nemzetiség sze patye vorbí la lyimbá luj, pentru alá jó fekut barátság ku tisztelt gura szatului bará-
rátom, si gye kitz ori scriem la voj mindig trimitye fel-

szolítású gyelá gurá szatului, ká sze patye kregye voj tisztelt polgártársak, ke jo nu unblá pre oldalutakon si dám la voj mai multú kum dá nyámezú, ke noj lászám lá voj se patye purtá nume nu numaj gye magyarrumuny si si magyar polgár, dár si numaj gye magyar, si lászám lá voj sze vatzá lyimbá nosztu sze patye purta sarkantyú si esárdás kalap si sze patye vorbí si numaj magyarul, si sze kintá si la oláh beszerika si la állami oskolában káre fácsé magyar miniszterium la voj. Igy tehát barátságosan rog szusz pe voj frátz magyarrumuny ká voj sze szkultá pre minye si jó ku tot nyiltsággyal szpunye la voj, cse vre ala máre domnyi gyelá országgyűlés, si kum tizsa ő. exselen-tiaja mult binye fácsé si lá voj dáke pringye szfátu mnyó, si primi alá bun tanács, cse jó trimitye la voj ku tisztelt gura szatului.

Igy tehát rogam lá voj dáke vre sze fi binye sze prin-gye si voj totz barátság cu gura szatului si sze fácsé ősze-köttetés, ke nem csak most, kind mulatui si telalúí la Gyerla, dare si dáke merzse vissza lá országgyűlés akoló mult partalui lá vosztu érdek si fácsé multz domnyi si nemes, káre gye lá voj fi jó érzelmü si nu fi ellen-ség la magyar alkotmány si magyar kormány; ászta fi tehát unu bevezetés gyelá mult scrisare, cse jesztye in szándek se czimezlni jo lá voj a közeledés érdekében si pine cse jo járe scriem la voj, kérlek beneteket sze punye aceszta la alapos fontolás si sze nu ujtá a voszt frátye si őszinte honfítárs.

Armenopia. *Csillagholdmezei Rokafy Pista.*

P. S. Am scrisz la voj gyelá szivem bőségéből si nu keput tot jó akarát pre hirtyia, kit jesztye lá inyima mnyo — azért tehát trebui sze alapodueszkü az irás folyását, pintru ke nu jeszta illedelmes sze firkalúí jo la voj a margó-ra si sze nu retá alá becsület, káre érdemeluesce a magyar-rumuny faj.

Ugyanaz.

SITUATIUNEA.

Treburile 'n tiéra
Cá si in afara
Mergu cárn nu sciu cum;
Nimenea nu scia
Ce are se via
In curendu acum.

Neamtiulu si Prusaculu
Clocotescu pre draculu
In cazanulu loru;
Ei, de-o aliantia
Au mare sperantia
Si o credu usioru.

Englezulu se pare
Ca si elu gustu are
De unu scarmanatu,
Si cá buna proba
Elu cu dragu aproba
De-a fi aliatu.

Numai Rusulu este
Mahnitu d'asta veste,
Ba, neliniscitu,
Spune ca elu n'are
Gustu de scarpinare,
Vrea a fi scutitu.

Spatete i-arata
Europ'a tota,
Ca-ci cinc-va vrea,
Se cáto s'ajute
Vitele cornute,
Pahontimea rea.

Serbulu si Bulgarulu
I-si mananca-amarulu
Voindu a croi,
Unu felu de-aliantia
Spre-a face balantia
La ori-ce ar' fi (?)

Pretutindení dara
Aliantie iara,
Pentru nou resboi,
Deci ve 'ntrebu cu bine
Cum me 'ntrebu pe mine,
Ce vomu face noi? . . .

Ovreesc'a liga,
Ce vré se ne friga,
Nu va mai carti,
Se gandimú dar' bine
Si la ce ne vine . . .
. . . Déca va veni!

Bucuresci 14/26 Octomvre 1879.

Puricele.

STAFETA SATULUI.

D. P. C. in Bucuresci. Xilografuile dispuse le-amu primitu si ni-au multiamita pe deplenu, precum speramu ca voru multiamiti ele si pre toti cetitorii nostrii. Preste pacinu vomu dispuse si altele: voiendu a ilustra cu caricaturi de acosteá fie-care nru din diurnalulu nostru — numai publiculu cetitoriu se scie apretini nisuintiele nóstre si se nu postésca dela noi pre lángea lucrare si jertfe materiale.

Dobasiulu din Sír'a. Pre Zsofi-o vomu maritá lu numerulu ce-a urmá; Si páu' atunci despre zestre F'a-ne-o léca de poveste!